

28/9

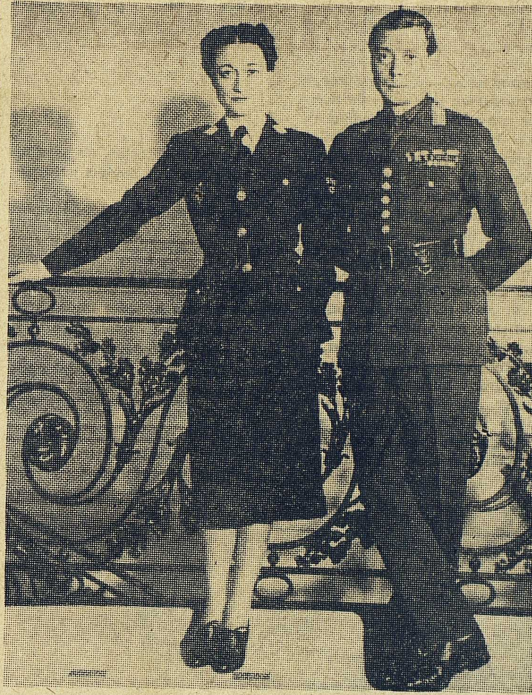
Den engelska tidskriften

The New Statesman and Nation innehåller i numret för den 22 september en korrespondens från Stockholm som visar en egendomlig okänslighet eller okänslighet för fakta. Här hävdas framför allt att valet, eftersom koalitionen behåller sin majoritet, är en seger för välfärdsstaten — som om någon människa skulle tänka sig att välfärdsstatens idé vore hotad av en mera avgörande seger för oppositionsidéerna. Det talas om att det liberala partiet ännu en gång misslyckats, trots att detta partis framgång är det kanske mest markanta inslaget i valet. Att kommunisterna vunnit några tiotals procent "måste", skrivs det, "nödvändiggöra många förklaringar av mr John Cabot, den stridbare, för sina blamager kände amerikanske ambassadören. Washington har lagt ner stora summor på sin informationstjänst för att göra det neutralistiska Sverige vänligt mot USA och Nato." Korrespondenten tycks alltså föreställa sig att mr Ca-

bot gör några försök att påverka svensk opinionsbildning och att han rent av lägger ner stora summor för ändamålet; karaktäristiken av den amerikanske ambassadören är lika vettlös. Det är förbluffande att en tidskrift som Statesman and Nation har en så dålig underrettelsetjänst.

30/9

Hertiginnans memoarer

Hertigparet av Windsor under andra världskriget.

pri
VI
de
sj
ra
r
e
1

FÖR NÅGRA ÅR SEDAN kom hertigens av Windsor självbiografi, en ganska slät men inte osympatisk bok, som skildrade Prince Charming som strängt uppfostrad gosse och yngling, det brittiska imperiets avgudade reklamagent, och kung Edvard VIII, som efter mindre än ett år avstod från kronan för att gifta sig med den fränkskilda amerikanskan mrs Wallis Simpson. Nu har även hertiginnan skrivit sina memoarer (*The Heart has its Reasons*, Michael Joseph, 30 sh.). De gör ungefär samma intryck som makens. Hertiginnan blev tidigt en glamour girl som livnärde sig på äktenskap och goda vänner. Hon är inte intellektuell, inte vidare intelligent och inte särskilt duktig eller hederdärd, men hon tycks ha varit ganska söt och framför allt trevlig och skojfrisk på ett enkelt sätt; sannolikt var det dessa egenskaper som fängslade prinsen av Wales, en man som hade tråkigt trots alla sina nöjen och äntligen fann någon som permanent kunde

mildra hans tristess. Det mest sympatiska hos hertiginnan är hennes anspråkslöshet, en viss tendens till uppriktighet, som måhända är alldeles skild från sanningen, och ett utomordentligt gott humör.

Wallis Warfield föddes för sextio år sedan i Baltimore. En skribent som tidigare biträdd med författandet av hennes memoarer påstås ha avstått från uppgiften därför att hon ville skildra sin miljö såsom finare än den var. I den framställning som nu föreligger är hon en sydstatsflicka, "a Southern belle" — ett begrepp med stor prestige i USA — född i en familj med traditioner av bildning och förmögenhet. Hennes mor blev tidigt änka, och en rik farbror var familjens huvudsakliga stöd; det påstås att modern en tid försörjt sig med matservering, men denna miss-tanke avfärdar hertiginnan med uppgiften att mamman blott några dagar och mera på skämt inbjöd en del bekanta till betalda men genom sin flotthet alltför dyrbara måltider. Vid 20 års ålder gifte